

12.1.4. Müslümanların Bilim Alanında Yaptığı Özgü Ve Öncü Çalışmalar Özet

Tefsir

Kur'an'ın açıklanması ve yorumlanmasına tefsir, bu ilimle uğraşan kişilere de müfessir denir. Tefsir yapılırken hangi yöntemlerin kullanılacağını belirleyen ilim dalına tefsir usulü denir.

Hz. Peygamber, bazı ayetler üzerinde açıklamalar ve yorumlarla ilk tefsir örneklerini bizzat kendisi yapmıştır. Sahabiler içinde tefsir alanında en tanınmış olanı Abdullah b. Abbas'tır (r.a.). Daha sonraki dönemlerde tefsir ilmi gelişmiş ve günümüze kadar çok sayıda tefsir kitabı yazılmıştır. Başlıca müfessirler arasında Taberi (ö. 923), Zemahşeri (ö. 1144), Fahreddin er-Râzî (ö. 1210), Ebussuud Efendi (ö. 1574), İsmail Hakkı Bursevi (ö. 1725), Konyalı Mehmet Vehbi (ö. 1949) ve Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ı (ö. 1942) sayabiliriz. Cumhuriyet döneminde yazılan en önemli tefsir kitabı, Elmalılı Hamdi Yazır'ın kaleme aldığı, Hak Dini Kur'an Dili adlı eserdir.

Hadis

Hadis, Hz. Peygamberin söz, tutum ve davranışlarını derleme, açıklama ve yorumlama ile ilgilenen ilim dalıdır. Hadis bilimi ile ilgilenenlere muhaddis denir. Hz. Peygamberin yaşadığı dönemde bazı sahabiler onun sözlerini

yazmışlar ancak hadislerin sistematik şekilde yazıya geçirilmesi Emevi halifesi Ömer b. Abdülaziz (ö. 720) döneminde başlamıştır. Bu alanda yazılmış en güvenilir altı eser İslam dünyasında “Kütüb-i Sitte” adıyla anılmaktadır. Bu altı kitabın yazarları şunlardır: Buhârî (ö. 869), Müslim (ö. 875), Tirmizî (ö. 875), İbn Mâce (ö. 886), Ebu Dâvûd (ö. 888), Nesâî (ö. 916).

Fıkıh

Fıkıh, ibadetleri ve beşerî ilişkilerle ilgili kuralları Kur'an ve sünnetten deliller bularak inceleyen bilim dalıdır. İslam hukuku da denilen fıkıh, ibadetlerin yanında evlenme, ticaret, yiyecek içecekler, cezalar gibi toplum nizamını ilgilendiren konularda İslam'ın ne gibi sınırlar çizdiğini inceler. En önemli fıkıh âlimleri arasında İmam Azam Ebu Hanife (ö.767), Enes bin Malik (ö. 795), İmam Şâfiî (ö. 819) ve Ahmet bin Hanbel (ö. 855) gibi isimler sayılabilir.

Kelam

Kelam, İslam dininin inanç esaslarını ayet, hadis ve akli kullanarak açıklayan, yorumlayan, ispat eden ve başka din ve inançlardan gelebilecek eleştirilere karşı savunan bilim dalıdır. Bu bilim dalının, inanç esaslarını tartışmaya girmeden izah eden alt koluna ise akait denir. Ebu Hanife'nin Fıkhu'l Ekber'i kelam alanındaki ilk eserlerden biri sayılır. Bu alanda İmam Maturidi

(ö. 944), İmam Eş'ari (ö. 1291'den sonra), Bakıllani (ö. 1013), Nesefi (ö. 1289) ve İzmirli İsmail Hakkı (ö. 1946) oldukça önemli eserler vermişlerdir.

Coğrafya

İslam dünyasında coğrafya bilimiyle ilgili ilk çalışmalar tercüme yoluyla başlamış, sonraları ortaya konan özgün eserlere Kitabü'l-Büldan (ülkeler, şehirler kitabı) denmiştir. Bu çalışmaların ilkinin Belhî (ö. 934)

yapmıştır. Onun çalışmaları sonrakiler için kaynak teşkil etmiştir. Osmanlılar döneminde Piri Reis (ö. 1554) ve Seydi Ali Reis (ö. 1565) gibi coğrafyacıların çizdikleri haritalar dünya çapında önemli çalışmalardır. Seyyahların gezip gördükleri yerler hakkında yazdıkları seyahatnamelerde de coğrafyaya ilişkin önemli bilgiler yer alır. İbn Batuta (ö. 1377) ve Evliya Çelebi'nin (ö. 1682) seyahatnameleri bunların en meşhurlarıdır. Uluğ Bey (ö. 1449) ve Kâtip Çelebi (ö. 1657) de coğrafya alanında kalıcı eserler meydana getirmişlerdir. Mesudî (ö. 956), İstahrî (ö. 952) ve batılılar tarafından Arapların Pilius'u denilen Zekeriya Kazvinî (ö. 1283) meşhur coğrafyacılar arasında sayılabilir.

Dil

İlk dönem İslam şehirleri birer edebiyat ve düşünce merkezi olmuştur. Mekke ve Medine dinî ilimler yanında şiirin; Kûfe ve Basra ise gramer çalışmalarının merkezi hâline gelmiştir. Dil çalışmaları İslam dünyasında ilk olarak Hz. Ali'nin talebiyle, Ebu'l-Esved ed-Düelî (ö. 688) tarafından yapılmıştır. Emeviler ve Abbasiler döneminde Kur'an ve hadisin inceliklerini anlamak amacıyla başlayan dil ve edebiyat çalışmaları, daha sonra bağımsız bir bilim dalı hâlini almıştır. Bu dönemin en meşhur dil bilgini Câhız'dır (ö. 869). Onun Kitabü'l-Hayevan isimli eseri günümüze kadar ulaşmıştır. Sonraki dönemlerde, müstakil olarak dil ve edebiyat alanında yapılan çalışmalar İslami edebiyatı oluşturmuştur. Bugün dünya edebiyatının klasikleri arasında Mevlânâ (ö. 1273), Hafız (ö. 1390 [?]) ve Fuzuli (ö. 1556) gibi onlarca Müslüman şair ve yazar vardır.

Tarih

Müslümanların tarih ilmine ilgi duymalarında Kur'an-ı Kerim'de geçmiş milletlerle ilgili olayların sıkça anlatılması ve yeryüzünü gezerek geçmiş milletlerin akıbetlerinin ne olduğunu araştırmalarının istenmesi etkili olmuştur. İslam dünyasında tanınan en ünlü tarihçilerden bazıları İbn İshak (ö. 768), Vakıdi (ö. 823), İbn Hişam (ö. 833), İbn Sa'd (ö. 845), Belâzuri (ö. 892), Taberi, Mesudi (ö. 956), İbn Haldun (ö. 1406), Naima (ö. 1716) ve Ahmet Cevdet Paşa'dır (ö. 1895).

Hız. Peygamberin hayatını kayıt altına almak isteyen Müslümanlar, İslam tarihinin ilk yazılı tarih kaynaklarını siyer (peygamberin hayatı) alanında oluşturmuşlardır. Peygamberimizin hayatını, karşılaştığı olayları ve bu olaylar karşısındaki yaklaşımlarını anlatan bu ilim dalında İbn İshak, İbn Hişam, Ahmet Cevdet Paşa önemli çalışmalar yapmışlardır.

Felsefe

Felsefenin İslam dünyasına girişı; Aristo ve Platon'un eserleri başta olmak üzere, Grek felsefesine ait önemli eserlerin 8. ve 9. yüzyıllardan itibaren Arapçaya tercüme edilmesiyle başlamıştır. İslam felsefesi kelam, tasavvuf ve hukuk ilimlerine düşünsel bir derinlik katmıştır. Müslüman filozofların felsefeye getirdiği yeni yorumlar batı dünyasında taraftar bulmuş; özellikle İbn Rüşd'ün (ö. 1198) din felsefesi alanındaki düşünceleri yüzlerce yıl batı düşüncesini etkilemiştir. Averroizm (İbn Rüşdçülük) akımının batının aydınlanma dönemine katkıda bulunduğu bilinmektedir. İslam filozoflarının meşhurları arasında Kindî (ö. 873), Ebu Bekir Zekeriya er-Râzî (ö. 925), Farabi (ö. 950), İbn Sina, Gazali (ö. 1111) ve İbn Rüşd gibi isimleri sayabiliriz.

Astronomi

Kur'an-ı Kerim'in gökyüzünü araştırmaya, evreni incelemeye teşvik eden ayetleri Müslümanların astronomi alanındaki çalışmaları için itici güç olmuştur. Müslüman bilim adamlarının bu alandaki eserleri Latinceye çevrilmiş ve batılı astronomlar için de kaynak teşkil etmiştir. Bunlardan Ferğânî'nin (ö. 861'den sonra) yıldızlar hakkında yazdığı Cevâmî adlı eser; onu İslam dünyasından çok, Avrupa'da tanınan bir bilim adamı yapmıştır. Ebu Said es-Siczî (ö. 1024) ve Birûnî (ö. 1061) gibi isimler, dünyanın döndüğünü Kopernik'ten yaklaşık beş yüz yıl önce yazmışlardır. Ayrıca Birûnî astronomi ile ilgili yaklaşık 70 kitap yazmış, kitaplarında güneş ve ay tutulmasını çizimlerle açıklamıştır. Ferazî (ö. 777), gök cisimlerinin yükseltisini ölçmekte kullanılan usturlabı icat etmiştir. Battanî (ö. 929) Güneş yılını 365 gün 5 saat 46 dakika 24 saniye olarak ölçmüş, astronomiye katkılarından dolayı Ay'ın bir bölgesine onun adı verilmiştir. Uluğ Bey Semerkant'da rasathane kurarak astronomi ile ilgili ansiklopedik eserler kaleme almıştır. Ali Kuşçu (ö.1474), yıldızların yerlerini gösteren cetveller hazırlamış, rasathaneler kurarak birçok öğrenci yetiştirmiştir.

Fizik

İslam dünyasında tabiat ilmi olarak adlandırılan fizikle ilgili olarak Müslüman bilim adamları; yerçekimi, atmosferin yapısı, ışık, aynalar ve optik gibi

fiziğin bütün alanlarıyla ilgilenmişlerdir. İbnu'l Heysem (ö. 1039) optik, ışınlar ve görme ile ilgilenmiş; fotoğraf makinesinin icadından önce karanlık oda, ters görüntü ve mercekler hakkında ufuk açan çalışmalar yapmıştır. Kitabü'l Menazır (görme üzerine) adlı eseri ve diğer eserleri Latinceye çevrilmiş ve yaklaşık 600 yıl boyunca Avrupa'yı etkilemiştir. Birûnî gerçekleştirdiği jeolojik incelemeler ve fosiller üzerindeki gözlemleriyle tabiat tarihi bakımından önemli bulgular elde etmiştir. Cizreli âlim Cezerî'nin (ö. 1206) icat ettiği su saati, güneş saati, otomatik çalışan su makinesi, pompa, saz çalan robot gibi otomatik makineler günümüz mekanik ve sibernetik biliminin ilk örneklerini oluşturmaktadır.

Kimya

Müslüman ilim adamları yaptıkları deneylerle ve araştırmalarla kimya biliminin gelişmesine önemli katkı sağlamışlardır. Cabir bin Hayyan (ö. 776) metalleri sertleştirme üzerine çalışmış; nitrik asit, hidrojen klorür ve sülfürik asitin rafine ve kristalize yöntemlerini icat etmiştir. Cabir bin Hayyan, sitrik asit, asetik asit, tartarik asit ve arsenik tozunun mucidi olarak bilinmektedir. Ebu Bekir Zekeriya er-Râzî gliserin, soda, sirke asidi ve nitrik asit gibi maddeleri keşfetmiştir. Aziz Sancar'a (d. 1946), kimya alanında yaptığı çalışmalar dolayısıyla Nobel ödülü verilmiştir.

Matematik

Cebir ilminin kurucusu Harizmî, logaritmayı geliştirmiş ve sıfırlı ondalık sayıyı bulmuştur. 12. yüzyılda Latinceye çevrilen El-Cebr ve'l-Mukabala adlı eseri, Avrupa'da da önemli bir kaynak kitap olarak kabul edilmiştir. İbnu'l-Heyssem ve Hâzinî (ö. 1155) dört ve beş bilinmeyenli denklemleri çözmeyi başarmış, Ali Kuşçu çağının sınırlarını aşan astronomik hesaplamalar yapmıştır. "Tusi Çifti" kavramını matematik dünyasına kazandıran Nasîruddin Tusi (ö. 1274) bu teorisiyle gezegen hareketlerini çağının çok ötesinde bir anlayışla açıklamıştır. Trigonometrinin kurucusu Ebu'l-Vefa Buzcânî'dir (ö. 998). Buzcânî, "zıl" adı altında tanjantı, "kutr-ı zıl" adıyla sekantı tarif etmiştir.

Gıyasettin el-Kaşi (ö. 1429), bilim tarihinde pi (π) sayısının gerçek değerini keşfeden ilk bilim adamıdır. Matematiksel işlemlerde irrasyonel sayıların da rasyonel sayılar gibi kullanılabileceğini ilk defa Ömer Hayyam (ö. 1131) ispat etmiştir. Hayyam'ın genelde matematiğin ve özelde analitik geometrinin gelişimi üzerindeki etkisi çok büyüktür; çalışmaları Şerafeddin et-Tûsî'ye (ö. 1213) kadar İslâm matematiğinde, Descartes'a (ö. 1650) kadar Batı matematiğinde aşılammıştır. Abdülhamit b. Türk (ö. 854), Hazîn (ö. 971) ve

Mirim Çelebi (ö. 1585) gibi alimler de matematik alanında önemli eserler vermişlerdir.

Tıp

Hz. Peygamberin “Allah gönderdiği her hastalığın kesinlikle şifasını da göndermiştir.” sözü tıp alanındaki çalışmalar için önemli bir teşvik olmuş ve bu alanda birçok âlim yetişmiştir.

Zekeriya er-Râzî çiçek ve kızamık hastalıkları üzerinde araştırmalar yaparak bu hastalıkların birbirinden farklı olduğunu keşfetmiştir. İlk kez böbrek taşlarını ilaçla parçalamış ve ameliyatla çıkarmıştır. Batıda Avicenna ismiyle tanınan İbn Sina, El-Kanun fi't-Tıp (Tıbbın Kanunu) adlı eseri ile tıp dünyasında otorite kabul edilmiştir. Ameliyatlarda anestezi tıp tarihinde ilk defa Müslüman hekimlerce kullanılmıştır. İbn Sina'nın da narkoz olarak kullanılacak kimyevi maddeler üzerinde çalışmalar yaptığı bilinmektedir.

Tıp tarihinin önemli keşiflerinden biri olan küçük kan dolaşımı İbnu'n-Nefis (ö. 1288) tarafından bulunmuştur. Fatih Sultan Mehmet'in hocası Akşemseddin (ö. 1459) aynı zamanda büyük bir tıp âlimidir. Akşemseddin, batıda iki asır sonra keşfedilecek olan mikrobu “Maddetu'l Hayat” adlı eserinde şöyle dile getirmiştir: “Hastalıkların insanlarda teker teker ortaya çıktığını sanmak hatadır. Hastalık, insandan insana bulaşmak suretiyle geçer. Bu

12. SINIF 1. ÜNİTE
İSLAM VE BİLİM

bulaşma, gözle görülmeyecek kadar küçük, fakat canlı tohumlar vasıtasıyla olur.”

YENİ NESİL EFSANEM SERİSİ

YENİ NESİL AKILLI DEFTERLERİMİZ

YENİ NESİL SORU BANKALARIMIZ

Sipariş Tel:

0 555 153 08 74 - 0 505 979 88 88

Sadece Din Dersi...

DDY YAYINLARI